

непристрасни у раду како би се испоштовала изборна воља грађана. Они се образују по изборним јединицама али и шире, за територију целе земље и у њиховом саставу се, поред изабраних представника локалне власти, налази и један број бирача као и представника политичких странака које учествују у изборима. Према нашим (српским) изборним прописима, ти органи за спровођење избора су бирачки одбори и изборна комисија, с тим што се бирачки одбори образују за свако бирачко место, док се изборна комисија образује за подручје изборне јединице. Бирачке одборе чине у сталном саставу председник и најмање два члана, а у проширеном саставу и по један представник подносиоца изборне листе и они се образују од Републичке изборне комисије најкасније десет дана пре одржавања избора.

Главни задатак ових бирачких одбора је да непосредно спроведу гласање на бирачком месту, обезбеде правилност и тајност гласања, одрже ред за време гласања као и утврде резултат гласања на бирачком месту. Док се чланови бирачких одбора и њихови заменици именују за сваке посебне изборе, дотле се чланови изборне комисије именују на четири године. Код нас (у Србији) постоје изборне комисије јединице локалне самоуправе које се старају о законитом спровођењу локалних избора и Републичка изборна комисија која се стара о законитом спровођењу централних (републичких) избора. Ову Републичку изборну комисију чине председник и шеснаест чланова (у сталном саставу) које именује Народна скупштина Републике Србије, на предлог посланичких група а у проширеном саставу и по један представник подносиоца листе.

Најважнију радњу у спровођењу избора чини само гласање бирача које се врши на бирачком месту на коме је бирач уписан у извод из бирачког списка. На основу добијеног обавештења о избору сваки бирач се појављује на свом бирачком месту и према изборним прописима приступа гласању и гласа само за једну изборну листу заокруживањем редног броја испред назива те листе. Ово гласање је непосредно и тајно, што значи да сам бирач-лично, а не преко другог гласа за одређеног представника односно листу и то тако да се не види како и за кога је гласао. Сматра се да је овакво гласање у духу демократије која је одавно напустила јавно (па и посредно) гласање. Истина, бирачи би (по Слободану Јовановићу) с теоријског становишта требало да гласају јавно јер им се бирачко право не даје у приватном, него јавном интересу па је то нешто што се тиче и јавних (државних) интереса. Но и поред тога практикује се тајно гласање ради